

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

4. De clausura, & obedientia semper, & in omnibus seruanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- Statu Episcopi cap. 20. §. 6. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 7. cap. 8. Aloys. Ricc. in decisionibus Curis Archiep. Neapol. Part. 1. decif. 182. num. 4. & part. 2. decif. 75. Campan. in diuersor. iuris Canon. rubr. 12. cap. 1. 3. num. 80. & 81. Fr. Ludou. Miranda in manual. Prelat. tom. 1. quæst. 33. art 1. conclus. 3. Erasm. à Cochier de iurisdict. Ordinary in exemplis part. 1. quæst. 26. & part. 2. quæst. 45. num. 36. Nouar. in singular. conclus. 10. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 10. ex numer. 1. metipsum de offic. & potest. Episcopi part. 2. alleg. 26. ex num. 3.
28. In erigendis Regularium monasterijs non sufficere contentum Episcopi, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, probat text. in cap. 1. de excessibus Palat. lib. 6. & in cap. vni. de relig. domibus eod. lib. quorum dispositionem non esse abrogatam per Concil. Trident. in presenti decismu referunt Zerol. d. §. 2. & Campan. d. num. 80. in fine, ac Ego ipse dialog. 26. num. 4.
- Contra Sorb. in compend. Mendicantium, verb. adiudicare, in sua annotat. vers. circa. §. 20. & Fr. Enman. d. quæst. 49. art. 3. extimantes Episcopi tantum licentiam esse necessariam.
29. Bulla Clementis VIII. incipit. Quoniam ad institutum 99. sub dat. Roma 23. July 1603. in qua habetur quomodo locorum Ordinarij Regularibus licentiam possint impatrii nouos construendi Conuentus, habet etiam locum circa erienda monasteria Monialium, debent enim eisdem solemnitates seruari in illis aedificandis, sicut in illis
- Regularium, ita Sel. in sole. canon. cap. 90. num. 4. vbi testatur sic resolutum sub die 19. Decembris 1620.
- Vicarius generalis non potest abfique speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria, & Conuentus in loco sue digestis ex eo, quia est de maioriibus Sel. d. loco, vbi refert decismu sub die 11. July 1620.
- Frates igitur Ordinis Carmelitarum discalceatorum obtinuerunt ut vbique de sola licentia Ordinarij possent noua construere monasteria ex constit. 10. Pauli V. incipit. Ad Ecclesie, d. anno 1605.
- Monachi Congregationis B. Mariae Fulensis ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 51. incip. Ministerio, de anno 1608. idem obtinuerunt.
- Superiores Congregationis clericorum Regularium 33. S. Pauli decollati ex coecessione eiusdem Pauli V. constit. 64. incip. Ecclesie, d. anno 1610. idem quoque obtinuerunt, que omnia ex meo tract. de offic. Episcopi. ibi supra, illo non citato mutuatus fuit Aloys. Ricc. dict. decif. 168. part. 4.
- Sed hec monasteriorum, aliorumque locorum Regularium quorumcunque nouorum erigendi, seu instituendi, cæptorumque fintendi facultates reuocatae sunt, & illa in posterum erigi prohibentur, nisi seruatis constitutionibus Clementis VIII. & Gregorij XV. & Concil. Trident. in hoc decreto, ac cum licentia Ordinarij, ita S.D.N. Vrbanus VIII. constit. 25. incip. Romanus Pon. tissex. 28. Augusti 1624.

De clausura, & obedientia semper & in omnibus seruanda.

C A P V T IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Religiosus è Conventu quomodo egredi valeat.
3. Clauſura violatio in Religioso viris regulariter est peccatum veniale.
4. Clauſura violatur dimittendo habitum.
5. Proficiendo ultra mare, sine debita superioris licentia.
6. Curias Principum adeundo inconsulto superiore.
7. Accedendo ad studia nō obteta à Prælato facultate.
8. Micitè transiendum ad aliam Religionem.
9. Religiosus à superiore suo supra modum vexatus
10. Appellatio datur à correctione quam facit Prælatus Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites.
11. Appellatio interponitur à Guardiano ad Provincialem, à Provinciali ad Generalem, à Generalem ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.
12. Religiosus iustè, ac legitimo iuris ordine in carcere rem coniectus non potest fugere etiam pretextu ad superiore suum accedendi.

Prohibet sancta Synodus, ne quis Regularis, sine sui Superioris licentia, prædicationis, vel lectionis, aut cuiusvis p[ro]i operis p[re]textu, subiiciat se obsequio alicuius Prælati, Principis, vel Vniuersitatis, vel Communitatis, aut alterius cuiuscumque personæ, seu loci, neque ei aliquod privilegium, aut facultas, ab alijs super ijs obtenta, sufragetur. Quod si contra fecerit, tanquam inobedientis arbitrio Superioris puniatur. Nec liceat regularibus à suis conuentibus recedere, a etiam p[re]textu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint. Qui verò sine prædicto mandato, in scriptis obtento, repertus fuerit, ab Ordinarij locorum tanquam desertor sui instituti puniatur. Illi autem, qui studiorum causa ad Vniuersitates mittuntur, in conuentibus tantum habitent, alioquin ab Ordinarij contra eos procedatur.

4 Cap. quan-
to. de offic.
ordin. Clem.
ne in agro s.
quia vero de
statu imm.

1. Vide Nauart. commento 2. de Regularibus num. 61. & commento 3. num. 50. Fr. Enman. quæst. regul. 10. 1. quæst. 30. art. 3. & 4. & tom. 2. quæst. 55. art. 10. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 1. 1. quæst. 7. & 8. Sayr. in clauſ Regia. lib. 2. cap. 17. & num. 37. Portel. in dubijs regularibus, verb. Episcopus. num. 10. Franc. Leo. in thesauro Ecclesiastici. p. 1. c. 8. nu. 13. & 16. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. de voto obedientie. Campan. in diuersi iuris canon. rubr. 12. cap. 9. latè Bartholom. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 6. q. 1. 58. cum seqq. Valer. Reginald. in præfectori panitent. lib. 18. cap. 28. & 40. cum seqq. D. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 8. ex num. 8.
2. Clemens VII in suis decretis pro reformatione Regularium, duas tulit ordinaciones, quarum prima est, ut nullus è Conuento egredi audeat nisi ex causa, & cum socio, Barboſ. Collect. in Concil. Trid.
- licentiaque singulis vicibus impetrata, & benedictione accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, solumque exitiro adiungat h[ab]it[us] potentis rogatu, sed arbitrio. Secunda vero est ut degentes extra clauſtra Conuentus ad ea reuocentur, nec de cætero nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda h[ab]it[us]modi facultates concedi possint, refert Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 62.
- Vtrum violatio clauſurae in Monachis, seu Religiosis viris, sit peccatum mortale? Veniale tantummodo esse regulariter, per se loquendo, tuentur Nauart. commento 4. de Regularibus num. 29. cap. 30. Ludovic. Miranda in man. Præf. tom. 1. quæst. 32. art. 2. conclus. 1. & 2. Bonac. de clauſur. q. 2. puncto 1. sum. 2.
- Contra Soar. de Relig. tom. 1. lib. 1. cap. 6. num. 5. & seq.

Ff exi-

existimantem hanc obligationem Religiosi ex suo genere mortalem esse.

Clausuram multipliciter violari posse referunt sopradicti Doctores. Primo dimittendo habitum, de quo vide Fr. Emman. tom. 2. quæst. 76. art. 6. Filluc. tract. 14. cap. 8. quæst. 4. numer. 133. Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 8. lib. 49. cum seqq. Barthol. à S. Fausto lib. 5. q. 202. cum seqq. Campan. d.e. 9. nu. 6. Sanctarel. de apostasia cap. 1. num. 6. q. 7.

Secundo proficiendo ultra mare, sine debita superioris licentia, Bonac. d. q. 2. puncto 4.

Terzo adeundo Curias Principum inconsulto superiore, de quo Soar. de censur. disput. 23. sett. 5. num. 6. Filluc. d. cap. 8. quæst. 6. num. 140. & seqq. Sayr. de censur. lib. 3. c. 34. num. 27. Bonac. in clausura. quæst. 2. puncto 5.

Quarto accedendo ad studia non obtenta à Prelato facultate, Sayr. d. lib. 2. cap. 33. à num. 33. Filluc. d. cap. 8. q. 4. nu. 136. Sanch. d. cap. 8. num. 72. cum seqq. Sanctarel. in tract. de apostasia. cap. 2. Bonac. d. q. 2. puncto 6.

Quinto illicite transeundo ad aliam Religionem, de quo Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 30. art. 1. cum seqq. Azor. in fuitus moral. part. 1. lib. 11. cap. 16. Leſl. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 15. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 2. Sanch. d. lib. 6. cap. 8. Sanctarel. de apostasia. Bonac. d. quæst. 2. puncto 11. & plures per me citati in collectan. ad cap. ne religiosi. de Regularibus.

a. Etiam pretextu ad superiores suos accedendi.] Religiosum à superiori suo supra modum vexatum posse a monasterio exire, dummodo id faciat alium Superiorum adeundi gratia, cuius auctoritate ab iniqua vexatione liberetur, nec in apostasia penas incurriere resoluunt Narrat. comment. 2. de Regul. num. 61. & comment. 3. num. 51. Aragon. 2. 2. 9. 69. art. 3. Fr. Emmanuel. quæst. regular. tom. 1. quæst. 30. art. 3. & 4. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 11. quæst. 7. & 8. Sav. in clau Regia. lib. 12. cap. 17. num. 40. Coriolan. de caſib. reſervatis. part. 2. caſu 3. num. 19. & caſu 5. de iudice regulaſi. §. 1. num. 27. Bonac. in clausura. & penit. eam violantibus impedit. quæst. 2. puncto 11. §. 1. num. 9. Octavian. Sparthar. de modo corrigendi Regularis tract. 3. pars. 4. cap. 2. num. 4. nouissime Tan. burin. tom. 3. de iure Abbatarum disput. 5. q. 11. num. 79. Saneh. in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 102. Fagundez. in quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 2. lib. 8. cap. 5. nn. 12. Laurent. de Peirinis ac subditis Religioso. tom. 1. q. 1. de obedient. cap. 20. in prime. quorum plures, præcipue Ara-

gon. asterunt Concil. in presenti intelligi de illo, qui superiorum adit non ex aliqua graui, sed leui, aut levissima causa, intelligentes opinionem Bañes contrarium sentientis in 2.2. quæst. 12. art. 1. quando ex tali fuga ad Superiorum sequeretur scandalum, & perturbatio magna Religionis propter ignorantiam cause, qua dictus Religiosus moxetur ad talem fugam.

A correctione igitur, quam facit Praelatus Regulatis, 10. excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites, dari appellationem, secus si non excederet, probat text. in cap. de Priore, de appellat. & in cap. licet, de offic. ordinari. Nauarr. cons. 4. sub tit. de appellat. & consil. vniue. num. 6. deſentent. & re ind. & consil. anvie. num. 8. ut lice pend. & comen- 32. mento 3. de Regul. num. 51. Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 29. art. 2. & tom. 2. quæst. 53. art. 10. Quarant. in summ. Bullary. verb. Archiepiscopi autoritas, auctor. 18. lib. 20. §. quinto. vers. conclusione. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 11. quæst. 8. Sayr. d. cap. 17. ex num. 38. Sigism. Seacc. de appellat. quæst. 17. limit. 26. num. 8. Cened. canon. var. quæst. lib. 1. quæst. 26. num. 22. Fagundez d. cap. 5. num. 13. Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 102. vbi cum Nauarr. Fr. Emman. Azor. & Sayr. cisis locis, dicit non obſtare Concilium in praesenti, quia non interdicit appellationem ad Superiorum, sed receſsum à monaſterio prætextu adecundi superiorum.

Vnde Sorb. in compend. priuile. mendic. verb. appellare, in 11. suis annotat. circa §. 1. Fr. Emman. tom. 1. q. 29. art. 1. Coriolan. a. §. 10. num. 28. Fr. Ioan. à Cruce de statu Religion. lib. 1. cap. 6. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. c. 8 num. 107. in fine, refutat deſi- 22. cium de anno 1587. vt appellatio hoc ordine interponatur à Guardiano ad Provinciale, à Provinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem,

Religiosum iuste, ac legitimo iuriis ordine seruato in 22. carcere coniectum non posse fugere, etiam prætextu ad superiorum suum accedendi, sed teneri ibi permanere etiam ante condemnationem, vbi Praelatus iussit illum stare, resoluunt Cajet. 2.2. quæst. 69. art. 4. ad 2. Nauar. comment. 4. de Regul. num. 64. Fr. Emman. tom. 2. q. 22. art. 6. Sayr. d. lib. 12. cap. 18. num. 8.

Contra Bañes 2.2. q. 69. art. 4. existimantem posse fugere non quidem ad vagandum, aut habitum dimittendum, sed ad impetrandum illius penæ veniam à superiori Praelato, vel à Romano Pontifice.

Clausura monialium seruetur, & restituatur vbi violata fuerit, sub paenit. vt ibi Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breue tempus nullus septa monasterij ingredi audeat sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pena excommunicationis. Monasteria Monialium existentia extra urbes, reducantur intra urbes, aut oppida.

C A P V T V.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Pius V. super clausura & reformatione Monialium.

3 Idem Pius contra Moniales exentes à clausura.

4 Gregorius X III I. circa loca, & alia clausura & pertinentia multa edidit.

5 Idem reuocat quascunque licentias ingrediendi monasteria Monialium.

6 Prælati & alij Monialium curam habentes earum monasteria ingredi non possunt, nisi in castibus tantum necessarijs.

7 Gregorius X III I. reuocat licentias, & quæcunque priuilegia ingrediendi Monialium monasteria.

8 Sixtus V. similem reuocationem fecit.

9 Paulus V. statuit circa modum utendis facultatibus

concessis à Papa ingrediendi, &c.

10 Idem reuocavit omnes licentias secularibus mulieribus concessas.

11 Episcopus punit tam Regulares, quam seculares delinquentes circa clausuram, vel bonorum administrationem Monialium etiam Regularibus subiectarum.

12 Episcopus in omnibus monasteriis Monialium earum clausuram vbi violata fuerit, restituere debent.

13 Episcopus potest & debet videre, an clausura seruetur etiam in monasterijs Monialium, quæ Regularibus subduntur.

14 Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, quæ priuilegio, vel indulto Papæ sunt immunes in ijs, quæ ad clausuram pertinent.

15 Monia-